

لِئَلَى الْحَكْمَةِ - هَذَا مَا نَطَقَ بِهِ لِسَانُ الْبَيَانِ فِي مَلْكُوتِ الْعِرْفَانِ

حضرت بهاء الله

اصلى فارسى

هذا ما نطق به لسان البيان في ملکوت العرفان

انشاء الله بعنایت الهی و فیوضات فیاض حقیقی فائز باشد، یا اسمی غفلت ناس بمقامی رسیده که بقطره تمّسک نموده اند و از فرات عنایت رحمانی گذشته اند، بسطری از ام الكتاب منوعند و بذرّه از اشراقات انوار آفتاب حقیقت محروم، آیا درایت ناس چه شده و انصاف بکجا رفته، اگر جمیع را انکار نمایند پر مؤثر نه و لکن اگر بغدیر متّمسک شوند و بر بحر اعظم اعتراض نمایند این مقام جای نوحه و ندبه و حنین است، انشاء الله آنجناب در جمیع احوال بصرت امر مؤید باشند و باصلاح ناس موفق، تا کل باخلق روحانیه و اعمال مرضیه مزین گردند، عرف اعمال و افعال پسندیده جندیست قوی، یا اسمی مذهب الله نظر بغلبه ظلم ضعیف مشاهده میشود و حال تحت مخالف اعدا، از حق بطلیبد تا نجات عطا فرماید و دینش را حفظ نماید و انوار آفتاب عدل بر ظلمت ظلم غلبه کند و آفاق را منور دارد، دوستان هر ارضی را بانوار ذکر اسم اعظم منور دار و از قبل مظلوم تکبیر برسان، بگو جهد نماید تا جواهر ثینه، غالیه در خرینه، حکیم امین و دیعه گذارید، امروز این امر ممکن و از بعد محال، الامر لله مالک المبدء والمآل، نار سدره باین اشتعال و نور وجه باین شان ظاهر و ساطع مع ذلك كل محمود إلا من شاء ریک، ولكن ظلمت و نور نزد نایبنا یکسان است، أین الأبصارُ الْخَدِيدَةُ وَأَنَّ الْآذَانُ الْوَاعِيَةُ، از حضرت رحمن میطلبم یما وَعَدَ فِي الْقُرْآنِ وَفَانِيَةُ وَارْضِ رَا مَحْلٌ ظَهُورٌ آیه، مبارکه لا تری فیها عوجا ولا امتا فرماید، البهاء من لدنا عليك وعلى الذين نبذوا ظلمة الاوهام مُتشیثین بانوار اليقین، الحمد لله رب العالمین.

